

KAMERAÖGON

Filmen om 3 Visuella Visionärer

"PASCHASER"

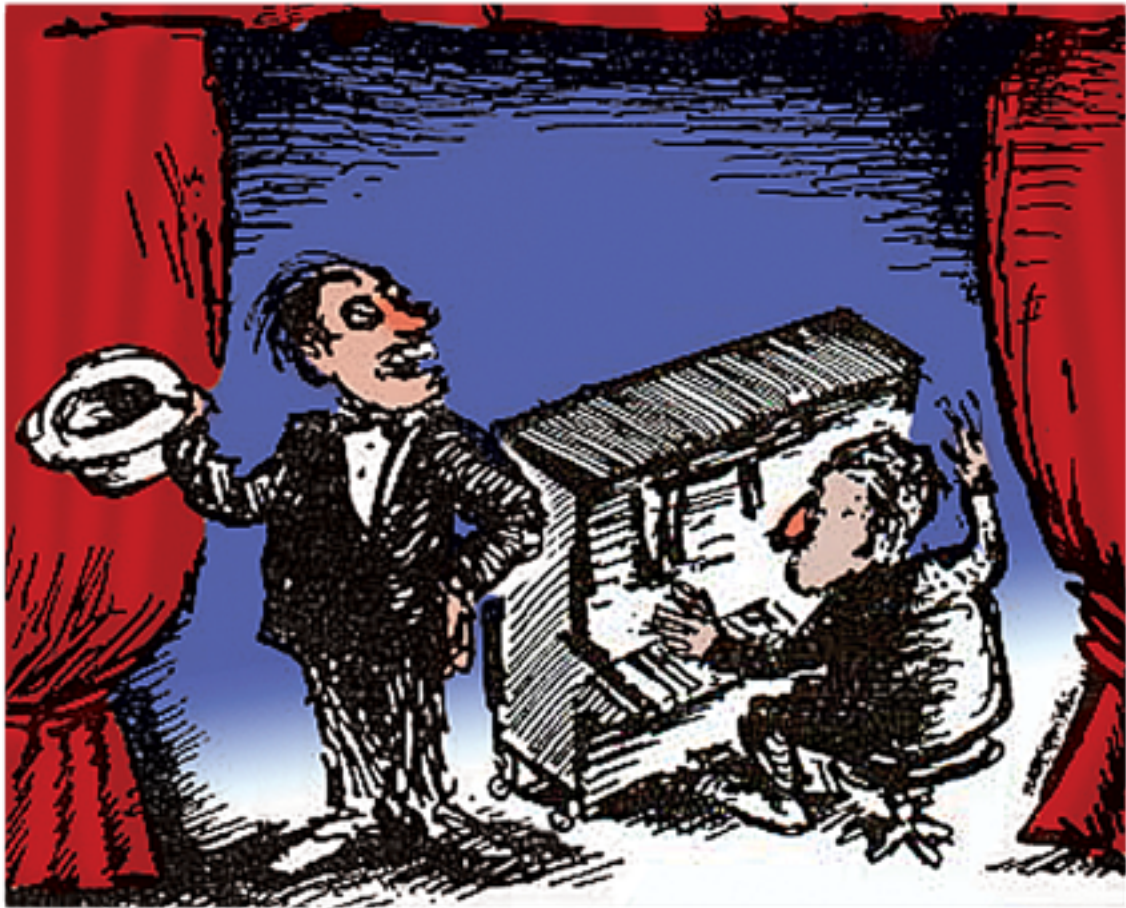
Musikal, Ballader & Bondkomik

ARRENDALS SCENARIOS

PASCHASER

Kameraöga & Musiköra

Sångligt Divertissement med Illustrationer .

Tid : Fjärde augusti 1914 - Plats : Scenen i Valhalls Teaterlada är
scenograferad som militärisk Bivack med Tross

Personer :

Johan Krouthén - Konstnär

Didrik von Essen - Fotograf

John Bergqvist - Filmmakare

Skånska Lasse - Kuplettförfattare

Bröderna Mille & Åke Carlson - Skönsångare & Bondkomiker

Pianisten Harry Arrendal

Militäroktetten

Konferenciern Freja Fredriksson

PROGRAM

PROLOG

Kungssången vid Oscar II´s entré
Freja leder allsången : "Så grant står Östergyllen"
PARAD : Artister & Konstnärer presenteras
Freja och Skånska : "Johan på Snippen"

AKT 1 : KAMERAÖGON

Orkestern & Ensemblen : "I Eksjö Stad . på Ränneslätt
Harry , Mille & Freja ; "Uti vår Hage"
Johan om sin målning : "Sjögestad bro"

AKT 2 : MUSIKÖRON

Åke & Mille om Paschaser ; finsång & bonnkomik
Åke : "Jag är så rysligt rädd för Bolsjeviker"
Didrik in med sitt Bildspel
Mille : "Oh Göta Kungarike"
Ensemblen : "Emigrant-visa ; De sålde sin heman"
Skånska : "Lincolnvisan - Har ni hört den förskräckliga ..."
Åke : "Rocken , Västen , Böxxera & Skorna"
Freja och Mille : "Drinkarflickans död"
Freja : "I en sal på lasarettet"

AKT 3 : PASCHASER

Orkestern : Marschen "Carolus Rex"
John Bergqvists Filmkavalkad "Kriget i Östergötland"
Ensemblen : "Elektricitetsvisan"

Piano-ouvertüren "Så grann står Östergyllen" ackompanjerar
scenens ljusramp som lysas upp och Freja , kvällens konferencier

kommer ut framför ridån . Klädd i Nationaldräkt .
För Allsången finns en tavla med texten till Östgöta-sången .

FREJA : Vördade Kung ! Våra Livgrenadjärer ! Älskade Publik !
För en vecka sedan sattes Världen i brand . Världskriget hotar
även vårt fredliga land , vår Hembygd ... vårt Östergyllen !

Hon intonerar sången och publiken följer ...

Så grant står Östergyllen i sommarfager prakt
och skördarna, de gyllene, de bölja.
Väl hundra vita kyrktorn på slätten hålla vakt,
längs insjöstrand där glittervågor skölja.

Ej finns en nejd så härlig, så solig som vår bygd,
där gamla minnen sova i gröna björkars skygd,
vårt barndomshem, vårt fagra Östergyllen!

Hör skogen susar sägner från forntids dunkla natt,
ty här bröts tidigt bygd av våra fäder.
Som raka uti ryggen, var herre för sin hatt.
Ej väjde fegt för storm och hårda väder.

I deras öppna sinne ej någon falskhet sov.
Vi äro fädren lika, Östgötar, gudskelov!
Och vårt du är, du fagra Östergyllen!

När vårdkaseldar brunno, ej tröto män med svärd
till hemmets värn vid slätter och i skogar.
Nu väntas nya stordåd av sönerna som gärd.
Så framåt då till kamp vid harv och plogar!

Må gyllne skördar vagga i gröna björkars skygd!
Ej finns en nejd så härlig, så solig som vår bygd,
vårt barndomshem, vårt fagra Östergyllen!

<https://www.youtube.com/watch?v=UU8-lAPiozk>

FREJA : Sköna Damerna och Galanta Herrarna . Kom upp här på
Paraden kvällens konstnärer och Artister !

Tre Gentlemän som nyss har dokumenterat den stora manövern
på Malmen ett stenkast bort . Konstnären Johan Krouthén har i
porträtt förevigat regementets Stab . Fotografen Didrik von Essen
har fångat på bild manskapet på manöver och i fritiden .
Och Filmmakaren med mera John Bergqvist har kinematograferat
det hela . Dessa tre visuella Visionärer kommer i afton bjuda
på överraskande ... för att inte säga spektakulära ... inslag som
kommer att få Er att förvånas ... för att inte säga häpna !
Tack mina Herrar för att vi också får se med era Kameraögon

Och så kvällens Underhållare ;
Från Linköping Bröderna Mille och Åke Karlsson. Hela Sveriges
Åke Karlsson ! Då vet Ni att det blir både Skönsång och
Bondkomiska visor . Också från residensstaden : Kvällens
debutant : Harry Valerius Arrendal på piano . Femton men spelar
som sjutton ! Och Blås-Oktetten från Livgrenadjärerna , putsande
instrument och mustascher här bakom ridån !
Och så : Mjölbys egen rimsmed och träkonstnär i fanér och manér !
Skånska Lasse ! Som mer och mer lärt sig det östgötska
språkbruket ; "Te å rimme på !"

Herrarna har klivit upp framför ridån och sedan slunkit bakom
densamma . Freja och Lasse med dragspel leverar så i växelsång
och i duett : "Johan på Snippen" -

Nu Johan på Snippen har köpt sej klaver,
med åttiofyra basar och fint faner.
och nu är det dans varje lördag gu' ger,
så på bönemöte går nog ingen mer.
När som Johan tar klaveret mellan sina hän'ner,
jäntera de skrattar så de visar sina tän'ner.
och när han drar uppå bälgen ett slag,
så blir det dans intill ljusande dag.
Alla våra pigor liksom alla våra drängar,
känner melodien liksom taktens alla svängar,

Johan han spelar så skjortan blir våt,
lägger sin skäl i varen'na dragspelslåt.

Nej kors se båd Ville och August ä' mä',
de trives nog bäst där det livat ä',
fast gammal en blir när som år'a går te',
ska en välan inte vara less' för de'.

Dansa det kan alla både kärringar och gubbar,
så att dammet ryker mellan tuv' och sten och stubbar,
får di en gammal och känd melodram,
dansar di av sej minst ett kilogram.
Gamla Fia stå ej längre sisådär och skolka,
killar inte de' i tärna när di spelar polka,
fast du är sjutti och jag sjutti'fem,
så ska vi jazza med gammal bonna-kläm.

Och Bloggarpa-Pelle och Hacktorpa-Jon,
di kom med en väska direkt från station.
Di har var't i sta'n och köpt hem sin ranson,
det märks uppå gången, det hörs uppå ton'.
Hoppa flickor så ni riktigt visar underkjolen,
dra i bälgen Johan så du trillar under stolen.
Tjo, ska du ha dej en stor pilleknark,
den gör i piglocket stort undervark.

Haddellå, hadellå, haderitirala,
dansen går så dammet står tess tuppen börjar gala.
Tack ska du ha för du spela' så bra,
så hissar vi Johan! Hurra! Hurra, hurra!

Och nu går vi hem hördu Lotta kom hit,
så ska jag dej följa på vägen en bit,
är hunn' inte lös går jag med än'na dit,
ifall jag får lönen för möda och flit.
Ni som inga flickor har gå genast hem i snarken,
så att inte ni i morr'n av husa-bonn får sparken,
för att ni sover bak' stutar och plog,
vi som har jänter vi klarar oss nog.
Johan uppå Snippen om du inte har nå't för dej,
ställer vi till skräll igen på onsdag eller lördag,

ja, de' är säkert det tummar vi på,
adjöken och tack för ikväll flickor små.

Nu går ridån upp och Herrarna har bildat kör framför
Militäroktetten och river av :

I Eksjö sta på Ränneslätt
där går en äkta bra polkett,
å likaså på Hulsfre slätt,
där dansar hvareviga flecka nätt.
Adelittan adelideli,
adelittan adelideli,
aderallalla, aderallalla
adelittan adelidela

Ack hör på denna stadsmusik,
den är så en kan blifva sjuk,
den låter som en trubbig knif
allt på en rostig spik.
Adelitan etc

En liten flicka nätt och grann,
som väger sju och nittio pund,
när hon i dansen svänger kring,

En liten flicka nätt och grann,
som väger sju och nittio pund,
när hon i dansen svänger kring,
si, då darrar husets grund.
Adelittan etc.

Å när vi dansat salen rundt,
å månget glas i botten tömmt,
si då gånger vi på adelialej,
å ja feck följa med.
Adelittan adelideli,
adelittan adelideli,
aderallalla, aderallalla
adelittan adelidela

FREJA : Tack mina Herrar i kör och blås ! Sitten nedre , I utpumpade ! Vi har ju kallat kvällen variete ´ "Paschaser" , med undertiteln "Kameraögon och Musiköra" .

Paschas är en visa , en kuplett där berättelsen blir så spännande att exekutören måste brist ut i sång . Lasse berättar mer litet senare ... men nu ska Herr Konstnären Krouthén ta sig an termen "Kameraögon" . Johan , varsågod ! Men spara sången !

Harry vid pianot intonerar "Uti vår hage"

KROUTHEN : Goafton Sällskapet !

Vi är alla födda med kameraögon ; det lilla barnet ser sin faders stolta ögon ; KLICK ! Leendet på moderns läppar ; KLICK ! KLICK ! Den fuktiga nosen på byrackan August ; KLICK ! KLICK ! KLICK !

När jag inte tvingat våra livliga Grenadjärer att posera så gott de kan framför staffliet ... så har jag vandrat några stenkast härifrån ner till Sjögestad bro . Den har ni säkert passerat ... med slutaren stängd . Nu ska jag öppna era ögon , mitt Herrskap med denna min senaste målning ! Voila !

Tavlan avtäckas på sitt staffli ...

KROUTHÉN : Skållad av Brännässlor , Stungen av mygg och bin ,

biten av huggormar ... vågade jag mig ned till Lillåns svalkande
och helande vattenspegel . Si där gossen på sin stentron ! Hans
kameraögon ser mörtens fjäll regnbåga sig genom skuggorna .

Snart ser hans fiskens blick blinka till och sen stelna .

Icke tänker gässen därpå .

Vallpojken ser oxarnas uppsluppna mular smila i sig av ådrycken !

Flickan på hästen ser bröderna förstås ... overseende , sin vana
trogen . Freja , du vet vad jag menar ! Men Brunten skakar
manen , vänder ögonen mot sin beskyddare som säger :

"Hörru Gittan ! Nu drar vi ett varv !"

Tittar ni nu riktigt noga så anar ni borta på kåken balkong
föräldrarna , som ser ut över sin värld , sina barn och den inhyrde
målarkludden nere i vassen . "Med tanke på priset kunde vi fan
fått lite bättre exponering !" Mumlar far . "Jamen Barnen är
viktigast , far ! Och han lovade några extra Höns !"

Krouthén bugar till applåderna .

Pianots improvisationer runt visan går över i en duett med Freja
och Skönsångaren Mille Carlsson , med c .

I refrängen stämmer manskören in . Och ävensom Oktetten i sista
versen .

Uti vår hage där växa blå bär.

Kom hjärtans fröjd

Vill du mig någe', så har du mig här!

Kom liljor och aquileja,

Kom rosor och salvia,

Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans fröjd!

Fagra små blommor där bjuda till dans.

Kom hjärtans fröjd

Vill du, så binder jag åt dig en krans!

Kom liljor och aquileja,

Kom rosor och salvia,

Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans fröjd!

Kransen den sätter jag sen i ditt hår,
Kom hjärtans fröjd
Solen den dalar men hoppet uppgår!
Kom liljor och aquileja,
Kom rosor och salvia,
Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans fröjd!

Uti vår hage finns blommor och bär,
Kom hjärtans fröjd
Men utav alla du kärast mig är!
Kom liljor och aquileja,
Kom rosor och salvia,
Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans fröjd!

Applådtack . Freja och Mille bugar och ger varann uppskattande
blickar ; Eventuellt en kyss eller kram ...
Brorsan Åke - Karlsson med K - seglar in i den romantiska tablån .
Bonn-klädd och smått på snusen , rycker han i Milles frackskört .
Freja flyr fnittrande ...

ÅKE : Tjenixen , Brorsan ! Häer ståer dua å gaster me bäste fjälla !
Dää bliir vällen eklamatering ännera daan !

MILLE : God midda , broder Åke ! Det syns mig att aftonsupén
redan inmundigats !

ÅKE : Nä inte helt , ja sparte en åt dig ! (langar pluntan)
Svep en jävel innan jorden går under ! (Mille nobbar)
Nähäää du ... (sveper) Tack för den !

MILLE : Det är ett otyg med all sprit i underhållningsbranschen !
Artisteri kan icke på något vis förena med dryckjom .
Vad vore min skönsång förenad med spirituosa !

ÅKE : Bra för publiken !

MILLE : Hrm ... nåja , det är ju förståeligt ... hrm ... att aktörer i
Nöjeslivets undre regioner tröstar sig med alkohol !

ÅKE : Dä ä de unnre räjonera som fyller plånboooka !

MILLE : Ja , publiksmaken kan ju diskuteras . Själv har jag varit absolutist sedan barnsben ... om du nu har några minnen därav !

ÅKE : Joooårraaa ... dä va du ja ... absolut trist !

MILLE : Stå inte här och ... stå inte här och ... argumentera !
Gör något vettigt för en gångs skull . Mönstra . Försvara ditt land !
Världen är satt i brand !

ÅKE : Ja di jädra absolutisterna . Ska styre å ställe .

MILLE : Du begriper dig inte på politik .

ÅKE : Tur ä väl dä ... men du brorsan ! Öm di kömmer runt knuten
ännera dan ... och dä blir fyrsparkeri och staketkastning ...
så ... (Mille blir broderlig och axlar Åke)
så kan ja la ärva fracken !

Så begynner Paschasen : TAL !

<https://www.youtube.com/watch?v=roFF2kKbxIQ>

Jo, Aftonbladet, det har alltid varit min själstitel
Den tycker jag, den är så bra på alla sätt och vis
Man blir intelligent, där ser man vad som hänt
och hur i hela världen det är vänt

För där står om rubelaffären och regeringen som satt sig på tvären
och flottan och hären och civilen och militären
och dom förlovade och döda och Finlands de röda
och Rysslands föda och prinsessan som blir gift
och bolsjevikernas bedrift och allt vad de anstiftar
Ja, ni sitter här och myser, men jag riktigt ryser och det är så att
jag fryser

Jag är så fasligt, rysligt rädd för bolsjeviker
så att jag skriker och benen viker
sig under mig om bara jag får se en tidning
som har någon vridning åt bolsjevism

Och kanske i vårt land en vacker dag den bryter fram
för bolsjevismen är en sjuka som är smittosam
Vad är spanskan emot den? Det är ingenting, min vän
Jag ska berätta vad jag tror om den

En sitter vid stugknuten
och så kommer där kanske en bolsjevik och kör ut en
och slår en på truten och skjuter en på eviga minuten
och tar ens värdesaker och bordsilver och ljusstakar och kärring
och unga-krakar och en hel massa andra värdesaker
som inte något kan specificeras eller här relateras

Jag är så fasligt, rysligt rädd för bolsjeviker
så att jag skriker och benen viker
sig under mig om bara jag får se en tidning
som har någon vridning åt bolsjevism

En sitter på sin gård som en har haft i all sin tid,
och tänker: "Här regerar jag, vill säga med min Sofi"
Då höres det ett tjut och när man tittar ut
så smäller det ett skott och luktar krut

Och innan en hinner ens repa
så slår de en kanske i skallen med en dynggrepa;
hänger upp en i ett träd och kärringen brevid
och tjuvmjölkar korna och bryter av dom horna
och slaktar ner kvigorna; oförskämda mot pigorna
och man är precis maktlös emot ligorna

Och jag är så fasligt, rysligt rädd för bolsjeviker
så att jag skriker och benen viker
sig under mig om bara jag får se en tidning
som har någon vridning åt bolsjevism
Sedan tar de hand om krigsmakten till både lands och vanns
Rekryten blir general och översten blir menig man

Ja, det blir botten opp på vårn samhällskropp
och därför är det bäst, i tid, säg stopp

För se annars kan det bli ett sabla elände utan början och ände
De klipper av telefonen drar kungen av tronen
med prinsar och prinsessor och ställer till grymma excesser
med baroner och baronetter och en hop av andra noblesser
Tar pengarna från dom, drar kläderna av dom
och låter dom fattiga få dom och låter soldaterna klå dom, ja

Jag är så fasligt, rysligt rädd för bolsjeviker
så att jag skriker och benen viker
sig under mig om bara jag får se en tidning
som har någon vridning åt bolsjevism

Didrik förenar sig med bröderna .

DIDRIK : Åh alla dessa förgrymmade -ismer . Goddagens
bröderna !. Ursäkta intrånget ! Den enda sanna ismen är ...

ÅKE : ... nudismen !

DIDRIK : Nära ... den nakna sanningen . Vad säger broder Mille ?

MILLE : Jag har nog med reumatismen !

DIDRIK : Nåja , det påverkar ju inte din Pipa . Bästa Publik .
Det blir snart skönsång av Mille under mitt bildspel om
staden . Humanismen ! Mina Bröder Åke och Mille !
Och hela Brödraskapet ute i Salongen ! Humanismen !

ÅKE : Och Humorismen ! Tack för mig ! (Till Publiken :)
Nu får skönandarna ta över ! Tjena mors !

Oktetten spelar upp : "Ack , Göta konungarike" .
Bildspelet börjar med ett montage från Livgrenadjärernas
manöver . Mille spänner frackbrösten och levererar :

Ack Göta konungarike kan du betänka rätt,

huru Gud av Himmelrike där du var förgäten slätt,
utvalde och utkorade en hjälte stark och bård.
Eljest hade du varit förlorad uti tyranners våld.

Gustav den konung mäktig var den monarkens namn.
Beskärdd av Gud allsmäktig regerade Sveriges land.
Hans heliga ord till ära som lyser och skiner klar,
att alla svenskar lära prisa Gud uppenbar.

Fröjden Er alla svenske, fröjdens i denna dag.
Fria äro vi de utländske och så de papisters lag.
Vi böra ingen annan åkalla än den heliga Trefaldighet.
Vår överhet aldrig undfalla med all förmögenhet.

DIDRIK : Si där ännu två ismer ! Protestantism mot Katolicism .
Och så Gustav som byggde slott med klostrens trä och tegel .
Jag har ärvt min faders militäriska ... skägg ! Han var en högt
uppsatt man ... åtminstone på sin regementes hästkrake !
Tyngd var den av den galjonerade kaptenen von Essen .
Oskar , min du-bror där nere bland folket ... du får ursäkta min ...
radikalism ! Far var fritänkare och så är jag .
Mille vi tar nästa visa ! (Pianot intonerar)
Bäste Kung och Undersåtar ... håll jag på att säga : Betrakten dessa
mina bilder från land och stad . Värna dem ... Annars går allt åt
helsefyr ... eller rent av Amerikat :
Min ädle broder isidor Kjellberg på tidningen Östgöten
trot benfast på det nya landet och dess demokrati !
Ni har säkert skådat Stjärnbaneret fladdrande över
Frihetsgudinnan nere på Storgatan . Jag delar herr redaktörens
optimism ! Men inte alla . Skulle dugliga svenska män och kvinnor
emigrera ... här sjungs några varningens ord !

"Emigrantvisan" - "Vi sålde våra hemman" engagerar hela
ensemblen med varsina texttrader och gemensamma refränger
med en variation av piano och blåsare . Trummor tillägges .

https://www.youtube.com/watch?v=3G8JcesP-E8&list=RD3G8JcesP-E8&start_radio=1

Vi sålde våra hemman och gav oss sedan ut,
som fågelen bortflyger när sommaren tar slut.
Han kommer en gång åter när våren skrider fram,
men vi få aldrig skåda vårt kära fosterland.

Vi tänkte att förljuva det sista livets slut
liksom att komma längre än Herren stakat ut.
Vi reste ifrån Sverige med något övermod,
vi kände ej det öde oss därute förestod.

Vi reste först igenom den engelska ort
på vagnar och på banor som fåglarna så fort.
Det var så skönt att skåda, att landet få bese,
men vi fördes hastigt den lokalen förbi.

Och när vi kommo till den liverpoolska hamn
began ångerns tårar så stritt att bryta fram.
Det blev en hjärtans sveda i bröstet på var och en,
man talar blott om Sverige och om sitt förra hem.

Här lades våra pengar tillsammans till en slant,
en växel sedan köptes uti en engelsk bank.
Vi fingo den till byte mot guldets klart och rent,
men att få det tillbaka det blev oss sen förment.

Det skickades i stället till New Yorks ränteri.
Man fick det aldrig skåda, man fick det aldrig se,
ty när man kom att fordra var myntet taget ut.
Det blev en ryslig klagan som nämns i visans slut.

Vi packades tillsammans uti ett osunt kvav,
det var för oss att skåda liksom en öppen grav.
Och födan som vi fraktat ifrån vår svenska jord
den blev oss nu förbjuden att taga med ombord.

Det talas och det skrytes: "Här skall du må så väl,
här skall er intet fattas till kropp ej heller själ."

Men man fick snart nog finna, hur man bedragen var,
när hungern börjar komma som ej ens livet spar.

Och när vi hade seglat en vecka eller två,
ett mörker däcked höljde och bredde sig därpå.
Ej se varann vi kunde, knappt andas eller gå,
det var en gruvlig plåga för stora och för små.

Nu styrdes det åt norden mot isens kalla berg,
det blev en ryslig kyla som gick till folkets mærg.
Vi kunde oss ej bärga ej heller våra barn,
ty kölden var långt värre än hemma man var van.

Sen styrdes emot söder, till söderns heta vind,
där solen sönderbrände vår bleka magra kind.
Det klagas och det gråtes, men ingen lindring var,
ty solen här nu brände så skarp, så het och klar.

Nu blir en ömklig hunger, med sorg och gråt och gny,
en jämmer som sig tränger till himlens höga sky.
Och döden gruvligt härjar bland mänskorna ombord,
man ser de döda kastas i havets vilda flod.

Ett var som ännu grämer mitt hjärta till min död
att se de stackars barnen som gråta efter bröd.
Vi kunde ej dem hjälpa, ej lindra deras nöd.
De måste nu få gråta. Få sen en ömklig död.

Så fanns där ock ett hjärta, som var av hårdan sten,
jag ryser när jag nämner den engelska kapten.
Liksom ett djur i skogen som rovet griper an.
Han var ett djävulskt foster. Han var visst själva fan.

Vi sågo ganska tydligt, ja klart vi det förstod
att han med flit och vilja oss efter livet stod.
Att bringa oss i döden det var hans högsta lust,
odjuret hade gripit ett rov från Sveas kust.

En fader måste bära sitt barn på däck till slut

och det från skeppet kasta i vida havet ut.
Det måtte säkert tagit hans sinne ganska svårt
ty döden genast klappade på fadershjärtat hårt.

Och när vi äntligt strävat till främlingsstranden fram
då möter oss där kolera - där stupar mången man.
Det var en ryslig jämmer bland kvinnor och bland män,
ty alla lågo sjuka och bars i land i säng.

Om någon som förr skådat och känt dem som var kvar
han hade säkert vågat de ej desamma var.
Se de förfallna kroppar och blekhet uppå kind
och ögat som i pannan fördunklat fallit in.

O Herre Gud bevara var mänska på vår jord
från att sig ge i fara och tro kol'ptörers ord.
Min sång är kylningspulver för dem att taga in
som ämna emigrera och ha ett flyktigt sinn.

I Sverige bor av ålder ett folk så fromt och gott
men av naturen kommer att de så gärna spela lott,
och låta sig bedraga och komma illa ut.
Det skett i forna dagar, det sker ock nu till slut.

En allmakt tycks så ordnat, vår Gud har så beställt
att ogräs skall uppräckas här uppå Sveas fält
som bindas skall i knippor och sedan sändas ut
En allmakt tycks så ordnat, vår Gud har så beställt
att ogräs skall uppräckas här uppå Sveas fält
som bindas skall i knippor och sedan sändas ut
till långt avlägsna länder där högmod rotas ut.

Åke griper in mitt i bildspelet .

ÅKE : Hallå ! Urschäkte e sann bonnadräng , men haer måst jag
allt gripe in meg hele gösselgrepen ! Staaana ä synnens näste !

DIDRIK : Giv halt ! En odalman hävdar sin röst !

ÅKE : Dä ä vällan å ta i ! Maen uti alle fulle fall ...

MILLE : Fulle var ordet !

SKÅNSKA : Kivens icke på vägen ! Är en gammal sägen !

Det blir till en ovana ... det där rimsmederiet !
en kan inte låta bli ett ! Hör en låt från snickeriet ! Åke !

"Västen och byxorna och skorna" sjunges växelvis av Skånska och Åke , mesans Freja åmas sig dem emelkan och stämmer in i titeln .

Det var en lördags-aftan jag gick mej in till stan fallera,
det var en lördags-aftan jag gick mej in till stan.
Och allt jag hade på mej var nytt, ja nytt för dan,
både rocken och västen och byxerna och skorna
å hopp fadeluan lej.

Så börja de å mulna uppå himmelen den blå, fallera,
så började de å mulna uppå himmelen den blå.
Jag tänkte om det regnar kan jag ej ute gå,
med rocken och västen och byxerna och skorna
å hopp fadeluan lej.

Då gick ja in på kroa och flicka hon kom fram, fallera,
så gick ja in på kroa och flicka hon kom fram.
och frågade om jag ville hava mej en riktig dram,
i båds rocken och västen och byxerna och skorna
å hopp fadeluan lej.

Ja tack ska fröken ha sa ja, ja säger aldrig nej, fallera
ja tack ska fröken ha ja säger aldrig nej.
En sup kan jag behöva, det skadar aldrig mej,
eller rocken eller västen eller byxerna eller skorna
eller hopp fadeluan lej.

Så gick ja ut på gata för kroa ho skull stäng, fallera
så gick jag ut på gata för kroa skull stäng.
å krögarn sa adjö med mej och knalla dej i säng

med båd rocken och västen och byxerna och skorna,
å hopp fadeluan lej.

På gatan mötte jag en dam som lukta eau-de-cologne, fallera,
på gatan mötte jag en dam som lukta eau-de-cologne.
Hon sa hon kände igen mej, hade sett mej förr en gång
med båd rocken och västen och byxerna och skorna,
å hopp fadeluan lej.

Jag börja att bli varmer ty för kvinnfolk är jag svag, fallera,
jag började att bli varmer ty för kvinnfolk är jag svag.
Det hände sej i barmen, jag kände hjärtats slag,
i båd rocken och västen och byxerna och skorna,
å hopp fadeluan lej.

Ho sa hon tyckte om mej och ville gifter bli, fallera,
ho sa hon tyckte om mej och ville gifter bli.
Men jag kände hur hon tafsa efter plåneboken mi,
i båd rocken och västen och byxerna och skorna,
å hopp fade
Farväl du falska flicka, dina falska kärleksord sa ja, fallera,
farväl du falska flicka, dina falska kärleksord.
Det enda som jag äger här uppå denna jord det är
rocken och västen och byxerna och skorna,
å hopp fadeluan lej.

Didriks bilder har presenterats med sina olika teman ;
östgötska landsbygden med kuvat folk i anspråkslösa härbren ,
slotten och herrgårdarnas yttre och inre elegans .
stadens gamla träkåkar som ersätts med palatsliknande byggen
med våningar inredda efter borgerliga ideal ,
industri och handel med stolta entreprenörer och
så von Essens favoritobjekt ; barn och hundar
som livar upp tablåerna .

FREJA : Falna kvinnor var populära objekt för Skillingtrycken .
De där små häftena som såldes i boklådor , på marknads

eller av kringvandrande nasare . Bäst sålde de om olycksaliga
förälskelser , hiskliga mord och som i följande visa :
Tragiska människoöden vars omoraliska leverne
under spritens mandat lett till Katastrof och hisklig död .

”Drinkarflickans död” - Maritza Horn

[https://www.youtube.com/watch?
v=HSXxR5sK3so&list=RDHSXxR5sK3so&start_radio=1](https://www.youtube.com/watch?v=HSXxR5sK3so&list=RDHSXxR5sK3so&start_radio=1)

Vid tolv års ålder en liten flicka
Med korg på armen mot krogen går
Från hemmet henne man djärves skicka
Att köpa brännvin, man väl förstår
I dryckeslaget därhemma sitter
En rusig fader vid skövlad hård
Bland höga drivor och kölden bitter
Går lilla Anna, av hunger tård
Hon blickar uppåt, ser stjärnor tindra
Hon viskar, där bor min moder huld
Från tronens glas ser hon ljuset skimra
Hon går på gator av renat guld
Hon dog i drivan med Per på famnen
Novembernatten förlidet år
Och ovan molnen på himlaranden
En himmelsk sällhet hon njuta får
Till mor min för mig, så beder Anna
Tag hem ditt barn, kära snälla Gud
Och isigt blek sjunker hennes panna
Av vita änglar förs hon till Gud
Nu har hon kämpat och seger vunnit
Den bleka kinden ej tåras mer
Sin kära moder hon återfunnit
Där ingen skilsmässa mera sker

Nu uret redan var midnatt slaget
Men ingen Anna med brännvin kom
Och snart insomnade dryckeslaget
Som djur de lågo där om varann
De somnade men de vakna åter
När solen högt uppå fästet stod
Nu Annas fader sitt brott begråter
Dock hjälper ej om han gråter blod
Han skyndar ut för att möta Anna
Det var en kall och dyster dag
Helt plötsligt ses han förfärad stanna
Han blev som träffad utav ett slag
Ty uti drivan han ser sin Anna
Med trasig klänning och bara ben
Han lägger handen på hennes panna
Den är förfrusen och hård som sten
Nu har jag mördat mitt barn, min maka
Av mina vänner jag tar farväl
Jag brännvin aldrig skall mera smaka
O Herre Gud, fräls min arma själ
Och Gud hans blodröda synd förlåter
Nu är han frälst, men han skörda får
Allt vad han sådde, allt vad han gråter
Hans hjärta svider av djupa sår

Vad nöd och jämmer, vad sorg och tårar
I strömmar flyta oskyldigt blod
Ja, brännvinsfloden frampressar tårar
Den tar förståndet och kraft och mod
Mot yttre fiender till vårt rike
Sig fordom väpnade varje man
Mot denna fiende utan like
Drag nu i strid var och en som kan

MILLE : Den jordiska jämmerdalen , ack ja . Men trösten fanns i
himmelen . Con sentimento ! Med känsla ! Minns du den här
Freja ?

”Lasarettsvisan”

[https://www.youtube.com/watch?
v=t68UCS5EG_Q&list=TLPMjMxMjIwMjWfZW7hjO-7gg&index=4](https://www.youtube.com/watch?v=t68UCS5EG_Q&list=TLPMjMxMjIwMjWfZW7hjO-7gg&index=4)

I en sal på lasarettet
där de vita sängar står
låg en liten bröstsjuk flicka
blek och tård med lockigt hår.

Allas hjärtan vann den lilla
där hon låg så mild och god.
Bar sin smärta utan klagan
med ett barnsligt tålamod.

Så en dag hon frågar läkarn,
som vid hennes sida stod:
Får jag komma hem till påsken
till min egen lilla mor?

Läkarn svarar då den lilla:
Nej mitt barn, det får du ej,
men till pingsten kan det hända
du får komma hem till mor.

Pingsten kom med gröna björkar
blomsterklädd står mark och äng,

men den lilla sjuka flickan
låg där ständigt i sin säng.

Så på nytt hon frågar läkarn
som vid hennes sida står:
Får jag komma hem till hösten
till min egen lilla mor?

Läkarn svarar ej den lilla,
men strök sakta hennes hår,
och med tårar i sitt öga
vänder han sig om och går.

Nu hon slumrar uti mullen
slumrar sött i snövit skrud.
Från sin tåligt burna längtan
har hon farit upp till Gud.

Det hände härom da'n, att jag for in till sta'n,
och in på en järnbo' gick min lugna ban'.
Jag skulle köpa nå't, men jag kom inte på't,
så handlar'n sa: "Jag får väl gissa"
Han gissade uppå allt som fanns i bo'n,
från spik och kätting, och ner till hästeskon.
Men singeliduttan, å ta mej sjuttan,
han gissa rätt så ja' ble' uttan!

Men så till sist han sa: "Nå't ska' du väl ha,
du kan väl inte komma tomhänt från vår sta'?
Å pengar har du tjän't, på kriget rent gement,
så köp dej du en motorcykel!

Med sidovagn, de ä fint de ska du si,
i sidovagna du sätter kärringa di.
Å singeliduttan, de' går som sjuttan,
en så'n kan knappast nå'n va uttan."

Va' kostar den sa' ja'? Ja, ska du ha en bra,
så är det bäst att en på fyratusen ta.
Ja har en extra fin, en sidovagnsmaskin,
du ser det står "Komet" på sidan.
Du slår bensin i ett litet hål såhär,
och rycker till i manicken sen så bär,
de av som sjuttan, å singeliduttan,
båd häst och vagn kan du va uttan

Jaha, köss te' sa ja', å fyra tusen la,
ja uppå disken å se'n gav ja mej åsta'
Han gick som en raket, (han hette ju Komet),
men jösses va' de' rök om svansen.
Polisen ropte: "Nu kör du rakt för fort.
Du stänker ner både folk och fä med lort!"
För singeliduttan, å ta mej sjuttan
å nummer bak de ä' du uttan.

Å aldri' i min da' jag åkt så fort, så bra,
å ut i diket ingen enda gång jag va'
Men bensin tog slut, se'n stod den absolut,
som en istadig märr på vägen.
Men då kom Karlsson från sta'n med åkedon,
jag fick ett rep av en annan känd person.
Å singeliduttan, å ta mej sjuttan,
ett rep det kan men ej va uttan.

Maskinen är nog fin, men köra med bensin,
de' tycker inte ja ä' bra, å min Kristin.
Hon sa' till mej som så att: "Sätt du skacklar på,
och se'n sätt märra för maskinen"
Nu sitter hon i sin sidovagn så gla'
å ja' ja sitter på sitsen breve 'na,
För singeliduttan, å ta mej sjuttan,
men märra kan vi ej va' uttan!

AKT 3 : PASCHASER

Orkestern : "Svenske kungens spelemän" . Filmduken hissas ner .
John Bergqvist har klippt tillhop en Filmkavalkad som inleds med
"Kriget i Östergötland" - Manövern från Malmen .
Ensemblen sjunger :

Vi har kommit ifrån Kisa och från Horn
och från köpingar i söder och i Norr
Mjölby , Motala , Finspång också andra är på språng
nu vi trummar här för Kungens kompani.
Högt där Kolmård lyfte kammen
klang det "Kom,
med kung Oscars Grenadjärer
Kom , ja Kom !"
Och den blåa luften bar
våra vimplar och standar,
tills av liljor hela Malmen stod i blom.

Å, de skörderskor vi sett bland lin och korn
stå förundrade med famnen full av ax,
när basunerna vi lyft mot mur och torn:
"Män av Sverige! Kungen kommer! Öppnen strax!"
Å, mamsellerna på torgen!
Deras blod
svann ej bort från kind av sorgen
för vårt mod,
när det svors att söderåt
skulle icke längs vår stråt
någon jungfrudom bli kvar, om Gud var god.

Vi ha spel för marsch och dansmusik för sal,
drängars drön och sång om pigors val .
Vi ha klinkat klavikord och på spinnett
till en vals och till romanser från Bretagne.

Vi ha rim om Blanchefleur
och Herr Floris
och refängerna om Sieur de la Palice.
Och där påven fromt höll av
kurtisanernas konklav,
sjöngo vi Ballade des Dames du Temps Jadis.

Trumma på och blåsa klart och hålla takt
är vår lott ännu, fast buk och kinder svällt.
Vi ge än signal till sadling och givakt,
fast de herrar dött vi fordom följt i fält.
Mellan äreportar, lansar
eller blossom,
där man stiftar fred och dansar
eller slåss,
gå vi än som fordom med
med baretten käckt på sned
och begravningsinstrumenten i vår tross.

Tysk och ryss och påve och spanjor
ha vi följt, tills deras härlighet försvann.
Mången furste ha vi tjänat, tills han for
i en svart kaross med flordraperat spann.
Ny mundering får oss smycka
år från år.
Utav fallna herrars lycka
återstår
nött livré från någon fest –
svart hos Sforza, grönt hos Este
och hos Borgia rött som påvedotterns hår.

Finns en kvinna kvar, som minns oss i Guienne?
Blåser våren åter grön i Normandie?
Vi ha aldrig sett de länderna igen.
Vi gå nu mot Rom med Frundsbergs kompani.
Mellan Espérance och sabeln
är vår gång
med d'Orange och konnetabeln
av Bourbon.
Vad längs marschens väg var värt

ge en vink och hålla kärt
ha vi transsubstansierat till en sång.

JOHN : Eders Högvördighet ! Bästa Publik ! Med det nya Seklet
kom de rörliga bilderna ! Filmen föddes 1895 ... men nu börjar vi
ana denna fantastiska uppfinnings potential ! Många av Er har
besökt min Elektrobiograf inne I Linköping och njutit händelser
och äventyr från hela världen ! Till levandee musik , bl.a annat av
kvällens ackompangatör Harry Arrendal ! Applåd !
Vår officin ; Aktiebolaget Viking har stora planer .

Vi var först i Sverige med synkroniserat tal via grammofon bakom
silverduken ! Pressen har skrivit om vår experiment med
färgfilm . Vi har redan en biograf i Huvudstaden och snart får länet
sina egna i Mjölbyl och Motala .

Det har varit publikrusning till visningarna av våra egna
dokumentärer , farsor och dramatiska stycken , från skidäventyr
i Åre , bilande io Gustav Wasa fotspår , till de skandalösa
nakenbaden i Mölle .

Ensemblen : "Elektricitetsvisan"

Tänk ändå va vi har fått det bra,
i både Humpen a Vreten,
vi har fått trådar som i en sta'
som ger elektriciteten.
En knäpper bara, har ej besvär
å det blir volter i tråden,
å utav volter det blir amper
man blir ej klok att förstå den.
Allt går nu med elektricitet
elektriskt de' är nåt konstigt med det
elektriskt dä strömmar ju som man vet
härs å tvärs igenom tråden.

Snart mjölk vi få på elektrisk väg
de' är ju bara å knäppa
å äggen trillar väl snart iväg
utav sej själv ner i skäppa'.
Å säden tröskar sej själv till slut
en släpper stötar uppå den,
Å ska en nacka en gammal stut
man ger'n en dödsstöt med tråden.
Allt går nu med elektricitet...

Ska koen kalva man sätter på
ett batteri som ger gnister,
å kalvar kommer de då å då
var gång som kon på sej rister.
Å kyckling blir de i varje ägg,
förutan tupp ska ni veta.
En drar en trå'stump ifrån en vägg,
å resten gör elektriciteta.
Allt går nu med elektricitet...

Å breve sänga' ja' har en trå'
som har en lampa i ändan,
vill ja' ha ljus ja' blott vrider på
me' stickor går ej att tändan.
Blir gumman amper (arg) ja' hittat på
ett sätt som nog ger mej tömmen,
ja' sticker åt na en liten trå'
a släpper på na hela strömmen
Allt går nu med elektricitet...

Konstigt med det
Elektriskt dä' strömmar ju
Som ni vet
Härs å' tvärs igenom tråden
Men nu när strömmen har gått i sin
I både vreten å' Humpen
Så står dä' stilla i mjölkmaskin
I frösaböxen å' i pumpen

I mörkret traktorn man ger melass
Å' håller olja på kvigan
Dä' ä' lika vanskli't å' gå på dass
Som å' skilja kärringen från pigan
För: Allt går ju mä' elektricitet
Elektriskt dä' ä' nå't
Konstigt med det
Elektriskt dä' strömmar ju
Som ni vet
Härs å' tvärs igenom tråden

För: Allt går ju mä' elektricitet
Elektriskt dä' ä' nå't
Konstigt med det
Elektriskt dä' strömmar ju
Som ni vet
Härs å' tvärs igenom tråden
Man nu ej längre kan owakad bli
Mä' en kontakt i en elvägg
Min apparat går med batteri
Men alla andra har helskägg
Jag owaka farfar i förrgård natt
När ja' va' klar mä' mustaschen
Ur mörkret utropa farmor glatt:
"Ja, tack så hjärtligt för massagen"
För: Allt går ju mä' elektricitet
Elektriskt dä' ä' nå't
Konstigt med det
Elektriskt dä' strömmar ju
Som ni vet
Härs å' tvärs igenom tråden